dosarul nr.1-59/2026 /1-26025454-26-1-02032026/ /2025110218/

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

28 septembrie 2026 orașul Rîșcani

Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani

Instanţa de judecată în componența:
Preşedintele şedinţei, judecător ADOMNIȚA Maria
grefier VRÎNCEANU Andreea

cu participarea:
procurorului CIUMAC-BORDIAN Natalia
apărătorului inculpatului, avocat MITITIUC Victoria
inculpatului CARAUȘ Mihail

judecând în sediul instanței, în ședință de judecată publică, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, în temeiul art.509 Cod de procedură penală, de la data de 02 martie 2026 până la 28 septembrie 2026, cauza penală de învinuire a inculpatului:

Carauș Mihail Petru, număr de identificare ***** născut la *****, cetățean al Republicii Moldova, domiciliat în satul ***** neangajat în câmpul muncii, nesupus serviciului militar, în relații de concubinaj, 4 copii minori la întreținere, studii medii incomplete, posedă limba română, nu a fost în această cauză în stare de reținere sau arest, anterior judecat:

- prin sentința Judecătoriei Dondușeni din 08 noiembrie 2011 în baza art. 264[1] alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 3 000 (trei mii) lei,

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(3) Cod penal,

c o n s t a t ă

Carauș Mihail, la data de 07 decembrie 2025, la ora 22:00, fiind deținător de permis de conducere cu nr.106600212 cu categoriile ”B” din 15 iunie 2010, a condus automobilul de model ”*****” cu numărul de înmatriculare ”*****” pe strada

Independenței din or. Dondușeni, unde a fost stopat de către colaboratorii din cadrul Serviciului de patrulare fiind suspect la conducerea unității de transport în stare de ebrietate narcotică. Fiind supus testului rapid Multi-Drug, rezultatul fiind pozitiv, fiindu-i propus prelevarea probelor biologice și preîntâmpinat pentru răspunderea penală în caz de refuz, ultimul a refuzat prelevarea probelor de sânge. Astfel Carauș Mihail acționând intenționat, conștientizând caracterul prejudiciabil al faptelor sale, ignorând prevederile art.33 alin.(3) lit. c) din Legea cu privire la siguranța traficului rutier, potrivit căruia ”conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație, producerii de testare a aerului expirat și examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri și alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare, încălcând prevederile pct. 11) lit. j) din Regulamentul Circulației Rutiere, potrivit căruia conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare, a refuzat categoric de la prelevarea probelor biologice fapt documentat prin procesul verbal nr.160 din 07 decembrie 2025.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Carauș Mihail a comis infracțiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (3) Cod penal, pe semnele – refuzul conducătorului mijlocului de transport de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

La data de 26 februarie 2026, la inițiativa apărătorului Mititiuc Victoria și a învinuitului Carauș Mihail, între procurorul în Procuratura Drochia, oficiul Dondușeni Ciuma-Bordei Natalia și inculpatul Carauș Mihail, în prezența apărătorului Mititiuc Victoria, a fost încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției, prin care inculpatul Carauș Mihail şi-a recunoscut vina, a acceptat încadrarea juridică a faptei, precum şi forma de executare a pedepsei, în schimbul unei pedepse reduse.

În conformitate cu art.504 alin.(2) Cod de procedură penală, acordul de recunoaștere a vinovăției este o tranzacție încheiată între procuror şi învinuitul persoană fizică sau juridică care şi-a exprimat acordul de a-şi recunoaște vina şi acceptă încadrarea juridică a faptei, precum şi forma de executare a pedepsei, în schimbul unei pedepse reduse.

Reieșind din acordul de recunoaștere a vinovăției, în urma negocierilor dintre procuror, învinuit și apărătorul acestuia, în ceea ce privește categoria, cuantumul și modul de executare a pedepsei ce urmează a fi aplicată de instanța de judecată, în limitele prevăzute de art.80 din Codul penal și ținând cont de prevederile art.75-78 din Codul penal, s-a ajuns la următorul consens cu privire la pedeapsa ce urmează a fi aplicată în cadrul prezentului acord de recunoaștere a vinovăției:

- categoria pedepsei: închisoare cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

- mărimea pedepsei convenite: 1 an închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis fără amendă și, în conformitate cu prevederile art.90 alin.(1) Cod penal de suspendat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune de 1 (un) an;

Această înțelegere a fost formulată în baza următoarelor circumstanțe, pe care procurorul le-a luat în considerare în timpul negocierilor:

- voința învinuitului de a coopera la efectuarea urmăririi penale;
- recunoașterea vinovăției și voința liber exprimată;
- natura și gravitatea acuzației înaintate;
- pericolul public prezentat de învinuit;
- interesul public de a obține o judecare mai operativă cu cheltuieli mai reduse;
- comportamentul învinuitului cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune.

Acest acord reflectă o evaluare complexă și echilibrată a circumstanțelor, menită să asigure o pedeapsă justă și proporțională în concordanță cu obiectivele legale și scopurile reparatorii ale sistemului de justiție penală.

Având în vedere lipsa oricăror obstacole, subsemnații au convenit asupra condițiilor prezentate anterior. Aceste condiții au fost acceptate în mod reciproc în întregime. Nu există nicio altă înțelegere între procuror, învinuit și apărătorul acestuia în afara celor menționate în acord. Toate detaliile sunt cuprinse pe deplin în acest document oficial. Prin semnături, subsemnații confirmă că au luat cunoștință, au înțeles și au acceptat în mod conștient prevederile și consecințele acordului.

Acordul de recunoaștere a vinovății a fost confirmat și aprobat de procurorul ierarhic superior, în mod oficial, în temeiul prevederilor legale corespunzătoare.

În ședința de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Carauș Mihail a susținut acordul de recunoaștere a vinovăției, a solicitat acceptarea acestuia declarând că își recunoaște vina, acceptă încadrarea juridică a faptei, precum şi forma de executare a pedepsei, în schimbul unei pedepse reduse. A solicitat acceptarea acordului de recunoaștere a vinovăției.

Apărătorul și procurorul au susținut acordul de recunoaștere a vinovăției și au solicitat acceptarea acestuia în sensul formulat.

Ascultând participanții la proces, studiind materialele dosarului, constatând că din probele administrate la urmărirea penală reiese că faptele au fost săvârșite de inculpat şi rezultă stabilirea vinovăției acestuia, instanța de judecată a ajuns la concluzia că acordul de recunoaștere a vinovăției a fost depus cu respectarea prevederilor art.504 - 506 Cod de procedură penală și consideră posibilă acceptării acordului de recunoaștere a vinovăţiei.

Inculpatul Carauș Mihail, în ședința de judecată, fiind audiat sub jurământ, a declarat că înţelege pentru ce infracţiune este învinuit, recunoaște vina integral, a încheiat acordul de recunoaştere a vinovăţiei în mod benevol şi cu bună ştiinţă, în prezenţa apărătorului, înţelege consecinţele acordului de recunoaştere a vinovăţiei, acceptă pedeapsa și a comunicat că: la data de 07 decembrie 2025, a mers în oraș la volanul automobilului de model ”*****” și în timpul conducerii, a fost stopat de un echipaj de poliție. Colaboratorii de poliție i-au cerut actele și dat fiind faptul că nu le-a plăcut starea în care se afla, i-au propus să treacă testul rapid ”Multi-Drug”, rezultatul a fost pozitiv. În acea zi a fumat o țigară electronică. Colaboratorii de poliție i-au propus să-i fie prelevate proba de sânge dar el nu a acceptat din frică, a refuzat. Îi pare rău de cele comise, susține în continuare acordul de colaborare și pedeapsa negociată prin acord.

Analizând declarațiile inculpatului depuse în ședința de judecată, despre ceea ce a săvârșit în legătură cu fapta prejudiciabilă ce i se incriminează și atitudinea sa faţă de probele anexate la dosar, instanța le reține ca fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice.

În afară de declarațiile inculpatului, prezența în acțiunile acestuia atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât şi a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, este dovedită inclusiv şi prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale, prezentate de procuror şi acceptate de inculpat şi anume:

- declarațiile martorului Croitoru Constantin (f.d.14-15);
- declarațiile martorului Pascali Veaceslav (f.d.16-17);
- procesul verbal cu privire la consemnarea celor constatate la data de 07 decembrie 2025, potrivit căruia în baza materialelor de constatare acumulate și administrate în conformitate cu legislația procesuală, s-a constatat o bănuială rezonabilă că de către Carauș Mihail a fost comisă infracțiunea prevăzută de art. 264^1 alin.(3) Cod Penal (f.d.4);
- procesul verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 07 decembrie 2025, conform căruia, fiind stabilit faptul presupusei conducere a unității de transport în stare de ebrietate alcoolică de către Carauș Mihail, acesta a fost înlăturat de la conducerea unității de transport (f.d.12).
- conținutul procesului verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică/narcotică din 07 decembrie 2025 (f.d.11);
- ordonanța privind dispunerea testării alcoolscopice sau examenului medical pentru constatarea stării de ebrietate din 07 decembrie 2025, prin care s-a dispus testarea persoanei pentru stabilirea alcoolemiei, unde Carauș Mihail a refuzat categoric de a fi testat (f.d.10);
- proces verbal de ridicare și aducere a vehiculului la parcarea specială din 07 decembrie 2025.

- procesul verbal nr. 160 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului și stării de ebrietate și naturii ei din 07 decembrie 2025, prin care Carauș Mihail a refuzat categoric de a fi prelevate probe biologice pentru stabilirea stării de ebrietate (f.d.5-6);
- plic sigilat cu testul Multi Drug, prelevat de la Carauș Mihail (f.d.7).

La caz, instanța de judecată, reține că articolul 264[1] alin. (3) Cod penal, stabilește răspunderea penală pentru – refuzul conducătorului mijlocului de transport de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

În conformitate cu art.509 alin.(2) Cod de procedură penală, la examinarea acordului de recunoaștere a vinovăției, instanța trebuie să constate dacă inculpatul:

1) înțelege pentru ce infracțiune este învinuit;

2) recunoaște vinovăția;

3) a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției în mod benevol şi cu bună știință, în prezența apărătorului;

4) înțelege consecințele acordului de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa şi susține poziția sa privitor la acordul încheiat.

Analizând acordul de recunoaștere a vinovăției, condițiile de inițiere și încheiere și conținutul acestuia, instanța de judecată ajunge la concluzia că faptele au fost săvârșite de inculpatul Carauș Mihail și în baza probelor administrate prezentate de procuror și acceptate de inculpat, rezultă stabilirea vinovăției acestuia, iar acțiunile ultimului se încadrează juridic în baza art. 264[1] alin. (3) Cod penal, pe semnele - refuzul conducătorului mijlocului de transport de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

Totodată, instanța de judecată a constata că inculpatul Carauș Mihail a înțeles pentru ce infracțiune este învinuit, și-a recunoscut vinovăţia, a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției în mod benevol şi cu bună ştiinţă, în prezența apărătorului; a înțeles consecințele acordului de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa şi susține poziția sa privitor la acordul încheiat.

Conform art.80 alin.(1) Cod penal, în cazul în care persoana pusă sub învinuire încheie un acord de recunoaştere a vinovăţiei, iar instanţa de judecată acceptă acest acord, limitele de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod se reduc cu o treime.

Reieșind din acordul de recunoaștere a vinovăției, în urma negocierilor dintre procuror, învinuit și apărătorul acestuia, în ceea ce privește categoria, cuantumul și modul de executare a pedepsei ce urmează a fi aplicată de instanța de judecată, s-a ajuns la următorul consens cu privire la pedeapsa ce urmează a fi aplicată în cadrul prezentului acord de recunoaștere a vinovăției și anume – 1 ani închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu executarea pedepsei în penitenciar de

tip semiînchis fără amendă și, în conformitate cu prevederile art. 90 alin.(1) Cod penal de suspendat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune de 1 (un) an.

La stabilirea pedepsei cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror şi învinuit, în conformitate cu prevederile art.509[1] alin.(4) Cod de procedură penală, instanța verifică dacă individualizarea acesteia a fost efectuată în limitele de pedeapsă prevăzute de legea penală, dacă limitele pedepsei au fost reduse în condițiile art.80 din Codul penal şi dacă au fost aplicate prevederile art.75–78 din Codul penal.

Sancțiunea în cazul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Cod penal prevede în calitate de pedeapsă amendă de la 2000 la 3000 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 1 la 4 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Reieșind din prevederile art.16 alin.(3), infracțiunea prevăzută la art. 264[1] alin. (3) Cod penal face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave.

În condițiile art.80 alin.(1) Cod de procedură penală, prin reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoarea se stabilește noua limita a pedepsei sub formă de închisoare care este de la 8 (opt) luni până la 2 (doi) ani 8 (opt) luni.

Conform art.72 alin.(3) Cod penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni mai puţin grave şi grave, săvârșite cu intenţie.

Totodată, conform art.90 alin.(1) și (2) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvârșite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvârșite din imprudenţă, instanţa de judecată, ținând cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probaţiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.

Perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă se stabileşte de instanţa de judecată în limitele de la 1 an la 3 ani.

Prin prisma art.75-78 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de

gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Din conținutul acordului de recunoaștere a vinovății reiese că acesta a fost formulat luându-se în considerare în timpul negocierilor: voința învinuitului de a coopera la efectuarea urmăririi penale, recunoașterea vinovăției și voința liber exprimată, natura și gravitatea acuzației înaintate, pericolul public prezentat de învinuit, interesul public de a obține o judecare mai operativă cu cheltuieli mai reduse, comportamentul învinuitului cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune.

În contextul celor enunțate supra, instanța ajunge la concluzia că individualizarea pedepsei a fost efectuată în limitele de pedeapsă prevăzute de legea penală, limitele pedepsei au fost reduse în condițiile art.80 din Codul penal şi au fost aplicate prevederile art.75–78 din Codul penal.

Conform art.61 alin.(1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor.

Pedeapsa aplicată are drept scop de a influența inculpatul de a-şi revizui atitudinea faţă de valorile sociale şi comportamentul faţă de membrii societății, or, pentru a-şi atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retribuitivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că aceasta nu trebuie privită ca preţul pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă şi excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, ci realizarea dreptății.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane.

Or, pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Pedeapsa şi executarea acesteia urmează a fi individualizată în așa fel, încât inculpatul să conștientizeze necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, or, procesul de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei şi autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Potrivit art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În ședința de judecată, inculpatul Carauș Mihail a declarat că susține în continuare pedeapsa negociată prin acordul de recunoaștere a vinovăției sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu suspendarea executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 1 an, iar instanța nu a stabilit existența interdicțiilor prevăzute la art.90 Cod penal pentru aplicarea unei asemenea categorii de pedeapsă.

În contextul celor enunțate supra, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat la data de 26 februarie 2026, la inițiativa apărătorului și a învinuitului, între procurorul în Procuratura Drochia, oficiul Dondușeni Ciumac-Bordian Natalia, inculpatul Carauș Mihail și apărătorul acestuia, avocatul Mititiuc Victoria.

Reieșind din prevederile art.509[1] alin.(5) și (6) Cod de procedură penală, (5) Dispozitivul sentinţei trebuie să conţină informaţiile specificate la art.395, care se aplică în mod corespunzător. În cazul în care s-a comis o eroare la stabilirea pedepsei definitive cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror şi învinuit, instanţa, la pronunţarea sentinţei, poate înlătura eroarea constatată, fără a agrava starea învinuitului. Instanţa poate aplica pedeapsa complementară în cazul în care ajunge la această concluzie. (6) La adoptarea sentinţei, instanţa trebuie să soluţioneze şi chestiunile menţionate la art.397 şi 398.

În conformitate cu art.395 alin.(1) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate:

1) numele, prenumele şi patronimicul inculpatului;

2) constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracţiunii prevăzute de legea penală;

3) categoria şi mărimea pedepsei aplicate inculpatului pentru fiecare infracţiune constatată ca dovedită, pedeapsa definitivă pe care urmează să o execute; categoria penitenciarului în care trebuie să execute pedeapsa cel condamnat la închisoare; data de la care începe executarea pedepsei; durata termenului de probă în cazul condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei şi cui îi revine obligaţia de a supraveghea pe cel condamnat cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei. În caz dacă instanţa îl găseşte pe inculpat vinovat, dar îl liberează de

pedeapsă pe baza prevederilor respective ale Codului penal, ea este datoare să menţioneze aceasta în dispozitivul sentinţei;

4) dispoziţia despre computarea reţinerii, arestării preventive sau arestării la domiciliu, dacă inculpatul pînă la darea sentinţei se afla în stare de arest;

5) dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă;

6) obligaţiile puse în seama condamnatului cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei.

Prin prisma art.397 Cod de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă:

1) hotărârea cu privire la acţiunea civilă înaintată sau hotărârea pronunţată din oficiu de către instanţă referitor la repararea pagubei;

3) hotărârea cu privire la corpurile delicte;

4) hotărârea cu privire la măsurile de ocrotire;

4^{1}) hotărârea cu privire la secretizarea anumitor părţi ale sentinţei;

5) dispoziţia referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare;

6) dispoziţia referitoare la procedura şi termenul declarării apelului sau a recursului împotriva sentinţei, după caz.

Măsura preventivă.

În conformitate cu art.395 alin.(1) pct.5 Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Conform art.329 alin.(1) Cod de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Prin prisma art.175 alin.(2) Cod de procedură penală, măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.

În conformitate cu prevederile art.176 alin.(1) Cod de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanţa de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susţinute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanţă, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârșească alte infracţiuni ori că punerea în libertate

a acestuia va cauza dezordine publică. De asemenea, ele pot fi aplicate de către instanţă pentru asigurarea executării sentinţei.

Aplicând prevederile art.175 alin.(2) și art.176 alin.(1) Cod de procedură penală, având în vedere că la faza urmăririi penale, în privința inculpatului Caruaș Mihail nu au fost aplicate careva măsuri preventive, actualmente nu există careva circumstanțe care ar impune asigurarea executării sentinței, instanța nu consideră necesar a aplica măsură preventivă în privința inculpatului Caruaș Mihail.

Corpuri delicte.

În conformitate cu art.397 pct.3) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: hotărârea cu privire la corpurile delicte.

Reieșind din prevederile art.158 alin.(1) Cod de procedură penală, corpuri delicte sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

La materialele cauzei nu au fost recunoscute careva obiect drept corpuri delicte.

Cheltuieli judiciare.

În conformitate cu art.397 pct.5) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: dispoziţia referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare.

Cheltuieli judiciare nu au fost invocate de către acuzatorul de stat.

Conform art.75-78, 80, 70, 90 și art. 264^1 alin. (3) Cod penal, în conformitate cu art.341, 384, 395, 397, 398, 504-506, 509, 509^1, 509^2 Cod de procedură penală, instanţa de judecată

h o t ă r ă ș t e

Se acceptă acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat la data de 26 februarie 2026, la inițiativa avocatului Mititiuc Victoria, între procurorul în Procuratura Drochia, oficiul Dondușeni Ciumac-Bordian Natalia și inculpatul Carauș Mihail, în prezența apărătorului Mititiuc Victoria, prin care inculpatul Carauș Mihail şi-a

recunoscut vina, a acceptat încadrarea juridică a faptei, precum şi forma de executare a pedepsei, în schimbul unei pedepse reduse.

Carauș Mihail se recunoaște vinovat și se condamnă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(3) Cod penal și, cu aplicarea art.80 Cod penal, i se stabilește pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În baza art.90 alin.(1) Cod penal, se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru o perioada de probațiune de un 1 (un) an, dacă Carauș Mihail nu va săvârși o nouă infracțiune şi, prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În baza art.90 alin.(6) lit. a) și b) Cod penal, se obligă Carauș Mihail să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta și să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile.

Sentința este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, în termen de 15 (cincisprezece) zile de la pronunțare, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.

Preşedintele şedinţei, judecător /semnătura/ ADOMNIȚA Maria

Copia corespunde cu originalului, judecător ADOMNIȚA Maria